

אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שט וכור', שט סיום האותיות, פחת ה'בָּל, וזה שבחותוב כל שפה מחת רגליים. הספלקה יי' מן שית וירדה בו ה' מן ה'בָּל, ונעשה שפה, כל שפה מחת רגליים.

ויעוד שט, על שם כי מן המינים משיתהו, ויעוד שט, עליו אמר איוב מי שט בפתחות חכמה, וזה יי' שפה היה שית, או מי גמן לשכבי בינה, זו ה'מן ה'בָּל, ושח להוא גלגול הראשון של ה'בָּל, לאותו שנאמר בו בשגם זה ה'בָּל, בשגם זה משה, והרי בארכנו אותו שנאמר בו איז ישיר משה, ומושום זה איז הוותל לקרא בשם יהו"ה. הוותל, שם התחללה של ה'גלאול קראנון.

וחרפהשותה של האות יי' למעללה ממשת (משיח), התפשטה עד הפסירה הששית, דרגתו של יעקב, וזה אבן השתייה שמשם השפת העולם, שנאמר בה ממש רעה אבן ישראל, ואחריו איז, וזהו ממש שפוצרים אחר יעקב, ומושום זה הוותל לקרא בשם יהו"ה. שם ואילך, איז תקרא וייהו"ה יענה, ומושום זה שפה, אמר שת ה', והם יה"ה, יי' מן שית ה' מן ה'בָּל, והם אב זאם, שית ר' הבן באמצע, ושלש אותיות נכללו ביעקב. כשבא משה אחר יעקב, השתלמה בו ה' אחרונה ושורחה עלייו יה"ו, ונשפטם בו יהו"ה, ומושום זה ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, אבל למשה ואמר לו יי' מ"ה שם יי' מ"ה אמר אליהם, מושום שהשפטם יהו"ה במשה, אמר אז הוותל לקרא בשם יהו"ה, שבראשונה, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, ואחר שהשפטם

שיית וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שט וכור' (בראשית ד כה). שט סיומה דאתוון, פחת ה'בָּל, ה'קדא ה'ויא דכתיב (מלחלים ח כ' כל שפה מחת רגליו, אסתלק יי' מן שית וגיהית ביה ה' מן ה'בָּל וatanbid שפה, כל שפה מחת רגליו.

ויעוד שט על שם (שמות ב כ) כי מן המינים משיתהו, ויעוד שט עלייה אמר איוב (איוב לח לו) מי שט בפתחות חכמה, וקדא יי' דביה ה'וה שית, או מי גמן לשכבי בינה (שם) דא ה'מן ה'בָּל, ושח אייה גלגולא קדמאה דה'בָּל, לההוא דאתمر ביה בשגם זה ה'בָּל, בשגם זה משה, וקדא אוקימנא ה'הוֹא דאתמר ביה (שמות טו א) איז ישיר משה, ובגין דא איז הוותל לקרא באשם יהו"ה (בראשית ד כו). הוותל תפמן להתחלת דגלאולא קדמאה.

ואתפשטוּתא דאת יי' לעילא ממשת (נ"א משיח), **אתפשטה** עד ספירה שתיתאה דרגייה דיעקב, וקדא אבן השתייה דמתמן הושטה עלמא, דאתمر בה (שם ט כד) ממש רועה אבן ישראל, ואבתיה איז, וקדא משה דמדפרקין ליה בתר יעקב, ובגין דא איז הוותל לקרא באשם יהו"ה, מתמן ואילך איז תקרא וייהו"ה יענה (עשה נה ט). ובגין דא שפה, בתר שת ה', וAINION יה"ה, יי' מן שית ה' מן ה'בָּל, ואינון אבא ואימה, שית ו' ברא באמצעתא, ותלה תא אתוון אתקלilio ביעקב, בד אתה משה בתר יעקב אשפליים ביה ה' בתראה, ושריא (דף קכ ע"א) עלייה יה"ו, ואשפליים ביה יהו"ה, ובגין דא ושמי יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו ג). אבל למשה ואמר לו יי' מ"ה שם יי' מ"ה אומר אליהם (שם ג י). בגין דא אמר אלייהם (שם ג י). בגין

דאשטלים יהו"ה במשה, אמר אז הוותל לקרא בשם יהו"ה, דבקדמיה

במשה יהו"ה, שורה עלייו יו"ד ה"א וא"ז ה"א ונקרוא מ"ה. באוטו זמן, מה שהסתלק בראשונה החזירו למקוםו, והפלק המשקן.

ולא עוד, אלא פעמים נאמר בפסקוק הזה מה, וזה שכתוב ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם, שהפל חור למקומו, מה שלמעלה ומה שלמטה, מה שמו ומה שם בנו, וחור הפל על תקוננו, ועלה העלות ירד על הפל. באוטו ומן שחרורה אמונה (טמא) למקומה, אמר משה שמע ישאל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, שהרי הפל ביחסו אחד, אין שם קצוץ ופרוד, ואמ חטא אביו ואני ועתימי הפרדה, הרי קפלתי ענש, והחזרתי הפל למקומו ביחסו שלם בלי קצוץ ופרוד.

� עוד בראשית ברא אלהי"ם, ברא שית, ששה היכלות, האם העלiona היכל השבעה. בא וראה, שבעה היכלות הם שבנים בשבעה שמות אגיות"ץ וכור. היחיל הראשון מרקם בכל מה שיש ביום הראשון של בראשית, اي מן אגיות"ץ הוא פתר אמון מפלא ומכסה, אותן ב' היא שני אלפים (יום) שהיתה תורה טמונה בחיקו, שעשוים יום יום, ג' גומלה ומגדלת, והיא האם העלiona, גומלה חסר עם הספירה הרביעית שהיא ד', ית"ץ י' חכמה, ה' תפארת, צ' צדיק, וממי הוא חכמה י' פאן? זו חכמת שלמה.

א' אמון מפלא, רקם וציר צייר בהיכל של אדם הראשון של כל הקדומים, שיש אדם ויש אדם, יש אדם שאין ספרה של אמת אדם, אבל אדם הראשון הראשון, כתה עליון, סתים

ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, ובתור דASHTELIIM במשה יהו"ה שRIA עלייה יו"ד ה"א וא"ז ה"א, וATAKRI מ"ה, בההוא זמנא מה דASTALK בקדמיה אדר ליה לאתירה, וATAPEKON כלא. ולא עוד אלא תרין זמני אחותם בהאי קרא מה, הרא הוא דכתיב ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם, ככלא חור לאתירה, מה דליעילא מה דלתקא, דאיןון מה שמו ומה שם בנו (משל לד). וחזר ככלא על תקוניה, ועלו העלות נחית על פלא, בההוא זמנא דהדר אמונה (ס"א מונה) לאתירה, אמר משה (דברים ו) שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, דהא ככלא ביהודה חדא לית פמן קצוץ ופרוד, ואיל חאב אבוי ואנה ועיבידנא בפרשא קא קבילנא עונשא, וחזרנו ככלא לאתירה ביהודה שלים בלא קצוץ ופרוד.

� עוד בראשית ברא אלהי"ם, ברא שית, שית היכلين, אם עלה היכל לא שביעאה, פא חזי שבע היכلين איןון דבנינו דלהון בשבע ש مكان אגיות"ץ וכו'.

היכל קדמיה מrankma בכל מה דאית ביומא קדמיה דברראשית, אי' מן אגיות"ץ איהו בתר אמון מופלא ומכסה, את ב איהו שני אלפים (יום) דהוה אוריתא טמירא בחיקו, שעשוים يوم يوم, ג' גומלה ומגדלת, ואיהי אם עלה גומלה חסר עם ספרה רביעיה ד' ית"ץ י' חכמה, ת' תפארת, צ' צדיק, וממן איהו חכמה י' הכא, דא חכמת שלמה.

א' אמון מופלא, רקם וציר צייר בהיכל דאדם קדמיה לכל קדומים, דאית אדם ואית אדם, אית אדם דלית ספרה דלא ATAkRIyat אדם, אבל אדם קדמיה עלה דכלו, כתה עליון, סתים